

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی شرایط شاهد در فقه امامیه و شافعی

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی فقه، حقوق و پژوهش های دینی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

ابراهیم اسماعیل نژادی - دانشجوی کارشناسی ارشد، رشته فقه و مبانی اسلامی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بناب

خلاصه مقاله:

یکی از قدیمی ترین دلایل برای اثبات ادعا شهادت می باشد. شهادت از یک طرف به علت سهولت، رواج بسیاری در جامعه دارد و از سوی دیگر امکان سوء استفاده و تبانی در آن بسیار است. شهادت به معنای اخبار به وجود حقی به نفع یکی و به ضرر دیگری است. به عبارت ساده یعنی کسی به نفع یکی و به ضرر دیگری، از وجود حقی به دادگاه اطلاع می دهد. این شخص شاهد نامیده می شود. باید بدانید که شهادت هر شخصی مورد پذیرش دادگاه نیست. کسی که به عنوان شاهد ادای شهادت می کند باید شرایطی داشته باشد. پژوهش حاضر که با روش توصیفی-تحلیلی و استفاده از منابع کتابخانه ای صورت گرفته است، ضمن بررسی مفهوم شاهد و شهادت، به بررسی شرایط شاهد در فقه امامیه و شافعی به صورت تطبیقی می باشد

کلمات کلیدی:

شاهد، شهادت، فقه امامیه، فقه شافعی، طهارت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1439900>

